



ROMÂNIA  
*Avocatul Poporului*

Str. George Vraca nr. 8, Sector 1, București  
www.avp.ro



Tel.: +40-21-312.71.01, Fax: +40-21-312.49.21, E-mail: [avp@avp.ro](mailto:avp@avp.ro)  
Tel. dispecerat: +40-21-312.71.34, E-mail: [petitii@avp.ro](mailto:petitii@avp.ro)



*Domnului prof. univ. dr. Valer Dorneanu,*  
*Președintele Curții Constituționale*

Referitor la solicitarea dumneavoastră formulată în cadrul dosarului nr. **D/2019**, în conformitate cu dispozițiile art. 15 alin. (1) lit. g) și art. 22 din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, vă transmitem, alăturat, punctul de vedere referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor **art. 22 lit. d) din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată.**

Vă asigur, domnule președinte, de înalta mea considerație.

Avocatul Poporului,



Renate WEBER



ROMÂNIA  
*Avocatul Poporului*

Str. George Vraca nr. 8, Sector 1, București  
www.avp.ro



Tel.: +40-21-312.71.01, Fax: +40-21-312.49.21, E-mail: [avp@avp.ro](mailto:avp@avp.ro)

Tel. dispecerat: +40-21-312.71.34, E-mail: [petitii@avp.ro](mailto:petitii@avp.ro)

Ref. Dosar Curtea Constituțională nr. D/2019

**PUNCT DE VEDERE**

**privind excepția de neconstituționalitate invocată de contestatorul  
în dosarul nr. , aflat pe rolul  
Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală**

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 22 lit. d) din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată, potrivit căreia „Orice persoană care se consideră vătămată în drepturile sau libertățile sale fundamentale ca urmare a activităților specifice culegerii de informații efectuate de organele de informații sau de cele cu atribuții în domeniul securității naționale se poate adresa, potrivit legii, comisiilor parlamentare sau organelor judiciare, astfel: (...) organelor judiciare, prin formularea de plângeri și căi de atac potrivit Codului de procedură penală”.

Autorul excepției de neconstituționalitate apreciază că textul criticat este constituțional numai în măsura în care sintagma lit. d) a art. 22 din Legea nr. 51/1991, republicată, în integralitatea ei, semnifică dreptul la un recurs efectiv în sensul art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Prin Încheierea din data de 9 octombrie 2019 de sesizare a Curții Constituționale, instanța de judecată opinează în sensul că dispozițiile legale criticate nu respectă exigențele impuse de legea fundamentală, excepția invocată fiind întemeiată.

În privința criticilor de neconstituționalitate a prevederilor **art. 22 lit. d) din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată, față de art. 1 alin. (5) din Constituție și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale**, apreciem că pot fi reținute.

Dispozițiile legale criticate care stabilesc că orice persoană care se consideră vătămată în drepturile sau libertățile sale fundamentale ca urmare a activităților specifice culegerii de informații efectuate de organele de informații sau de cele cu atribuții în domeniul securității naționale se poate adresa, potrivit legii, organelor judiciare, prin formularea de plângeri și căi de atac potrivit Codului de procedură penală sunt neclare și insuficiente, în condițiile în care plângerile și căile de atac potrivit Codului de procedură penală sunt strict reglementate de acest act normativ și nu acoperă situația în care se solicită desființarea unor încheieri emise în procedura prevăzută de Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată.

Astfel, **nu este prevăzută competența de examinare** a legalității încheierilor/mandatelor de securitate națională, dacă se va realiza de către Înalta Curte de Casație și Justiție, de un complet din cadrul Secției penale sau de altă instanță în funcție de regulile de competență stabilite de Codul de procedură penală, precum și **nici reguli privind compunerea completului și natura căii de atac**.

Principiul legalității, statuat la nivel comunitar prin **art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale** și consacrat la nivel național de **art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală**, presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor, astfel cum reiese și din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (*Hotărârea din 5 ianuarie 2000, pronunțată în Cauza Beyeler împotriva Italiei, paragraful 109, și Hotărârea din 8 iulie 2008, pronunțată în Cauza Fener Rum Patrikligi contra Turciei, paragraful 70*).

Prevederile **art. 22 lit. d) din Legea nr. 51/1991, republicată**, nu stabilesc, în mod expres, organul judiciar care are competența de a se pronunța cu privire la măsurile dispuse conform acestei legi (măsuri care sunt dispuse într-o procedură specială de

instanța supremă, prin judecători anume desemnați de președintele acesteia), și nici regulile privind compunerea completului de judecată și natura căii de atac, care să asigure un control a posteriori al legalității dispunerii autorizării activităților specifice culegerii de informații prin mandatul de securitate națională, contravenind **art. 1 alin. (5) din Constituție**, fiind, astfel, lipsite de claritate, precizie și previzibilitate și neasigurând nici caracterul efectiv al căii de atac în sensul **art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale**.

Având în vedere cele de mai sus, precizăm că prevederile **art. 22 lit. d) din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată**, sunt **neconstituționale**.

Avocatul Poporului,

  
Renate WEBER

